

הילד הקטן והספינה בים הסוער

ספור על אמונה, תפלה ואהבת השם
(על פי תלמוד ירושלמי)

מה קורה כאשר אנחנו קוראים לשם מכל הלב?

- ספינה גדולה יצאה למסע ארוך בים הגדול.
- על הספינה היו מלחים גויים רבים.
- וביניהם נוסע אחד מיוחד: ילד יהודי קטן, מלא באמונה.

הילד לא פחד מהמרחקים.
הוא ידע שהשם יתופרך
נמצא אתו בכל מקום!

פְּתָאוּם...
סַעֲרָה גְדוֹלָה
הַכְּתָה בַּיָּם!

הַגָּלִים הָיוּ עֲנָקִים,
וְהַסְפִּינָה חֲשָׁבָה
לְהִשָּׁבֵר.
הַמִּלְחִים נִבְּהָלוּ
מְאוּד וְחָשְׁשׁוּ
לְחַיֵּיהֶם.

גַּם בְּתוֹךְ הַחֲשָׁךְ שֶׁל הַסַּעֲרָה,
הַשֵּׁם תָּמִיד מְשַׁגֵּיחַ עֲלֵינוּ.
בְּגִתִּיל עֲלֵינוּ.

פֶּסֶל

+

צֵעָקָה

=

שׁוּם
דְּבָר!

כָּל מֶלֶךְ הוֹצִיא אֶת הָאֱלִיל שְׁלוֹ – פְּסָלִים
מֵעֵץ וּמֵאֲבָן.
הֵם צִעֲקוּ וּבִקְשׁוּ עֲזָרָה מֵהַפְּסָלִים שְׁלָהֶם.
אֲבָל כָּלוּם לֹא קָרָה. הֵיּם הַמְּשִׁיךְ לְסַעֲר!

הַגּוֹיִים סָמְכוּ עַל אֱלִילִים שְׂאִין בָּהֶם רוּחַ חַיִּים, וְלֹא יָכוּלוּ לְהוֹשִׁיעַ.

כַּאֲשֶׁר הַמַּלְחִים רָאוּ שֶׁהַפָּסָלִים לֹא עוֹזְרִים, יָהּ פָּנּוּ אֶל הַיָּלֵד הַיְּהוּדִי.

בְּנִי, קוּם וּקְרָא
אֶל אֱלֹהֵי־ךָ!

שִׁמְעֵנוּ שֶׁהוּא עֲלִיוֹן
וְגִבּוֹר, וְשֶׁהוּא תָתֵם
צוּעָקִים מֵאֲלֵיו!

שִׁמְעֵנוּ שֶׁהוּא עֲלִיוֹן וְגִבּוֹר,
וְשֶׁהוּא תָמִיד עוֹנֶה לָכֶם
כַּאֲשֶׁר אַתֶּם צוּעָקִים אֵלָיו!

גַּם הַגּוֹיִים מַכִּירִים בְּכֹחוֹ וּבְגִבּוֹרָתוֹ
שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים.

הַיֶּלֶד הַקָּטָן קָם מִיד עַל רִגְלָיו. הוּא לֹא הָיָה צָרִיךְ פְּסָלִים מַעֵץ. אֱלֹדִקִּים הָיָה בְּלִבּוֹ!
הוּא כִּוֵּן אֶת לִבּוֹ לַשָּׁמַיִם וְצָעַק אֶל הָשֵׁם בְּכָל הַכּוֹחַ וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה.

כְּשִׁיחֻדִּי מִתְפַּלֵּל מֵעַמְקֵי הַלֵּב – הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחִים
וְהַשֵּׁם שׁוֹמֵעַ וְאוֹהֵב אֶת תְּפִלָּתוֹ.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קִבֵּל בְּאַהֲבָה
אֶת תּוֹפְלוֹתָיו שֶׁל הַיֶּלֶד!
בְּבֵית אֶחָת, הָרוּחַ פָּסְקָה, וְהַיָּם
הִסּוּעַר שָׁתַק וְנִרְגַע.
נִס גָּדוֹל קָרָה לְעֵינֵי כָלֶם.

צָרָה

זַעֲקָה לְנֶשֶׁם

יְשׁוּעָה!

הַסְפִּינָה הַגִּיעָה
בְּשָׁלוֹם לִיבָשָׁה.
כָּל הַמִּלְחִים יָרְדוּ
לְשׁוֹק כְּדֵי לְקָנוֹת
מִזֶּזֶן יָרֵכִים לְהַמְשִׁךְ
הַדֶּרֶךְ. רַק הַיֵּלֶד
בְּמִקְוָמוֹ, שָׁמַח
וְאוֹמֵר תּוֹדָה לַשֵּׁם
בְּלִבּוֹ.

הַמִּלְחִים חָזְרוּ מִהַקִּנְיֹת וְרָאוּ אֶת הַיֶּלֶד יָשׁוּב בְּלִי כְּלוּם.

לָמָּה אַתָּה לֹא מְבַקֵּשׁ
לְקִנּוֹת לְעֶצְמְךָ מִשָּׂהוּ?

מָה אַתֶּם מְבַקְשִׁים
מֵאוֹרֶחַ עָלוּב וְעָנִי
כְּמוֹנִי? אֵין לִי
רְכוּשׁ לְקִנּוֹת בּוֹ.

הַיֶּלֶד הָיָה עָנִי. הוּא לֹא הִתְגַּאָּה בְּנֶס, אֲלָא
יָדַע שֶׁהַכֹּל מִהַשֵּׁם וְשֶׁהוּא תָלוּי בּוֹ.

הַמִּלְחִים נִדְּהָמוּ מִדְּבַרֵי הַיֶּלֶד, וְעָנוּ לוֹ בְּקוֹל רוֹעַד מִכָּבוֹד:

אַתָּה אוֹרַח עָלֵנוּ?
הַיֶּלֶד, יָד לוֹ בְּקוֹל
מִמָּכָבוֹד:

אַתָּה אוֹרַח עָלֵנוּ?
אֲנִיחֵנוּ הָאוֹרָחִים
הָעֲלֹוִבִים!

יֵשׁ מֵאֲתָנוּ שְׁהַאֲלִילִים
שְׁלָהֶם נִשְׁאָרוּ בְּבֶבֶל,
וְיֵשׁ שְׁהַאֲלִילִים שְׁלָהֶם
נִשְׁאָרוּ בְּרוּמִי...

הַמִּלְחִים הַמְּשִׁיכּוֹ לְהַסְבִּיר:
גַּם אֵלֹהֵי מִאֲתָנוּ שְׁלָקְחוּ אֶת הָאֱלֹהִים
אֲתָם בַּסְּפִינָה – הָאֱלֹהִים לֹא הוֹעִילוּ
לָהֶם כָּלֵל. הֵם חֲסֵרֵי כֹחַ!
אֲבָל אַתָּה... אַתָּה הָעֶשִׂיר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר!

במה שונה השם יתברך מאלי הגויים? (תשובת המלחים)

נושא	אלי הגויים	אלי ישראל
איפה הם נמצאים?	תקועים בערים מרחקות או בכים	אתנו בכל מקום שאליו נלך!
כוח לעזר:	לא מועילים ולא עוזרים כלל	גבור, שומע תפלה ומציל בסערה!
הקשר אליהם:	תלוי בחומר (עץ ואבן)	קשר של דבקות בלב ובנשמה!

הַמֶּלֶדֶר הַמָּרָה עַל גִּזְיָה

הַמֶּלָּחִים הֵבִינוּ אֶת מָה שֶׁכָּל יֶלֶד יְהוּדִי יוֹדֵעַ מִיּוֹם שְׁנוּלָד:

"אַבֵּל אֶתָּה – בְּכָל מָקוֹם
שֶׁאֶתָּה הוֹלֵךְ,
אֱלוֹקֶיךָ עִמָּךְ!"

אֲשֶׁרִינוּ מָה טוֹב חֵלְקֵנוּ, שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בּוֹרָא עוֹלָם,
מְלֻוֶּה אוֹתֵנוּ בְּכָל מַצָּעַד וּבְכָל שְׁנֵיהַ בַּחַיִּים.

גַּם הַיּוֹם הַשֵּׁם קָרֹב אֵלֵינוּ!

הסיפור מלמד אותנו מוסר השכל
עצום לחיים שלנו:

- בכל קושי: אם קשה לנו או אנחנו דואגים,
נזכור שאנחנו אף פעם לא לבד.
- תפילה מהלב: השם רוצה את הלב שלנו.
תפילה בכוונה פועלת ישועות.
- גאוות יחידה: נשמח ונהיה גאים בקשר
המיוחד שלנו עם אבא שבשמים.

את הסיפור מסיים התלמוד הירושלמי בפסוק נפלא שמסכם את הכל.
זה מה שנאמר מפי משה רבנו בתורה:

כי מי גוי גדול אשר לו אלקים
קרובים אליו כה' אלקינו,
בכל קראנו אליו!

(דברים ד', ז')

אהבת השם היא העשר האמתית של עם ישראל לגצוח!